

Konservative og Kr. Pedersen for de Radikale) udtalte sig imod Lovforslagets Indhold, men erklærede sig villige til at drøfte Sagen i et Udvalg.

I Udvalgets Betænkning udtaltes, at det viste sig umuligt at opnaa almindelig Tilslutning i Udvalget til begge det forelagte Lovforslags Formaal eller at skabe et Flertal derfor. Derimod opnaaedes der hos et Flertal i Udvalget Enighed om den Affattelse af Lovforslaget, som findes udtrykt i den foran gengivne Lov — idet dog et Par Bestemmelser indsattes ved 3. Behandling —, og Flertallet (Udvalget undtagen de konservative Medlemmer) stillede Forslag om en saadan ny Affattelse af Lovforslaget.

Det konservative Mindretal udtalte i Betænkningen, at det „mener, at en saadan Særlovgivning som den, man her er inde paa, er forkastelig. Ganske vist er Forslaget, som Flertallet er enedes om, i den Grad afvigende fra Regeringsforslaget, at end ikke Overskriften er blevet tilbage, men Flertalsindstillingen gaar dog videre, end vi mener forsvarligt overfor den private Ejers grundlovsmæssige Ret.

Mindretallet kan tiltræde, at den højeste Afgift, der maa tages af disse Brug, bliver fastsat til 4 pCt. af den til enhver Tid gældende Ejendomsskyldværdi, ligesom Mindretallet kan anbefale, at der gives Brugeren Forkøbsret, saafremt Ejeren vil sælge Ejendommen. Endvidere finder vi det rimeligt, at Ejendomme mellem 1 og 2 Tdr. Hartkorn falder med ind under Loven med de Forbehold, der af Hensyn til disse Brugs forskelligartede Karakter selvsagt maa tages.“

I Henhold hertil stillede Mindretallet Underændringsforslag om en anden hertil svarende Affattelse af § 1 og om at lade §§ 2 og 3 udgaa. Dette forkastedes imidlertid ved 2. Behandling med 82 Stemmer mod 17, hvorefter Flertallets Forslag vedtoges med 78 Stemmer mod 19.

Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 88 Stemmer mod 17.

I Landstinget anbefaledes Lovforslaget af de 3 Partiers Ordførere (Rasmus Nielsen for Venstre, Jensen [Aale] for Socialdemokraterne og Jeppesen [Drusebjerg] for de Radikale), medens de Konservatives Ordfører (S. Rasmussen), som erklærede ikke at kunne gaa med til 3 af Paragrafferne, ønskede det prøvet i Udvalg. I dette indstillede de 3 Partier Lovforslaget uforandret til Vedtagelse, medens de konservative Medlemmer stillede samme Ændringsforslag, som opstilledes af deres Meningsfæller i Folketinget. Forslaget forkastedes med 44 Stemmer mod 9, og ved 3. Behandling vedtoges Loven med 46 Stemmer mod 8.